

Afgestudeerd en dan...

Ze studeerden af in juli 2019. Hoe heeft hun eerste hectische jaar als gediplomeerd verpleegkundige eruit gezien? En waar staan ze nu?

‘Theorie is goed, maar praktijk is beter’

Josine (links) en haar moeder Marjo

Ze wist al jong wat het vak inhoudt: haar moeder werkt al ruim veertig jaar als verpleegkundige in diverse functies in het Alkmaarse ziekenhuis. Misschien koos Josine Koen (26) juist daarom eerst voor een andere studie - om uiteindelijk toch uit te komen bij de verpleegkunde.

“Ik was vijftien toen ik van school kwam”, vertelt ze. “Ik wilde wel verpleegkunde doen, maar twijfelde omdat ik nog zo jong was. Ik wist van mijn moeder wel een beetje wat het vak inhoudt en vroeg me af of ik dat al aan zou kunnen. Daarom ben ik eerst mbo Sport en Beweging gaan doen en daar heb ik geen spijt van.”

Daarna wilde ze naar het hbo. “De beroepskeuzetest leverde vrijwel alleen beroepen in de zorg op en toen heb ik gekozen voor de hbo-V bij Inholland in Amsterdam. In het derde jaar ben ik overgestapt naar de duale variant. Ik vind de praktijk gewoon heel leuk. Theorie is goed, maar praktijk is beter. Ik heb diverse ziekenhuizen aangeschreven en kon in Alkmaar terecht. Dit ziekenhuis werkte al samen met Inholland waardoor de overstap gemakkelijker was.” En lachend: “Nee, mijn moeder heeft er geen rol in gespeeld dat ik hier welkom was!”

Ze studeerde af in juli 2019 en wilde graag bij Noordwest blijven, bij voorkeur op chirurgie waar ze ook een stage had gedaan. “De

“

We praten thuis graag over het vak

”

dynamiek van de afdeling spreekt me aan, en de complexiteit van de patiënten. Toevallig werkt mijn moeder, Marjo Weijers, sinds een aantal jaren ook op die afdeling. Toen ik solliciteerde was dat wel bekend, maar bij mijn stage nog niet en dat vond ik wel fijn. Als leerling wilde ik gewoon ‘als mezelf’ binnenkomen.”

Nog afgezien van de corona-uitbraak is er veel gebeurd in haar eerste jaar als gediplomeerd verpleegkundige. ‘Haar’ afdeling 331 verhuisde naar boven om als afdeling 431 onderdeel te worden van het oncologisch centrum. Als gediplomeerd verpleegkundige kreeg ze een nieuwe rol met andere verantwoordelijkheden. Zo heeft ze geregeld leerlingen onder haar hoede en is ze als hbo’er tevens regieverpleegkundige.

“Dat betekent dat ik op die dagen tot taak heb het overzicht over de afdeling te houden. En kortgeleden is onze seniorverpleegkundige vertrokken waardoor ik ook geregeld in die rol op het rooster sta. Ontzettend leuk om in die functie zoveel voor de afdeling te mogen regelen!”

Daar bovenop is ze eind september 2020 gestart met het basisblok voor de opleiding oncologieverpleegkundige. “De cursusdagen zijn in het AvL, maar de stages kan ik gewoon hier op de afdeling doen.”

En je moeder als collega, hoe is dat?

“Echt leuk”, zegt Josine. “En dat vindt mijn moeder ook. We praten thuis graag over het vak en kunnen er rustig anderhalf uur over doorgaan. Vraagt mijn vader naar mijn werk, dan ben ik sneller uitgepraat. Van mijn moeder leer ik hoe ik dingen beter of anders had kunnen doen, op haar beurt vindt mijn moeder het leuk te horen hoe ik het in de opleiding heb geleerd.”

Zijn er ook nadelen?

“Eigenlijk niet. Misschien wel als je niet goed functioneert of niet lekker in de groep ligt. Dat mensen je dan niet durven aanspreken of zo. En of het doorwerkt in het werk als we ruzie hebben?” Ze denkt even na en schiet dan in de lach. “We hebben eigenlijk nooit mot!”